

DE GANG VAN DE BRILLEN of hoe een huis aanschouwen als een kunstwerk in't hartje van de ontbrusseling ?

De realiteit overstijgt altijd fictie. In het koninkrijk van België heb ik de "werkplaats van de brillen" gesticht en de collectie Lucien Guillaume de Longprés gelanceerd in industriële samenwerking met het OLFA. Als huurder in Sint-Gillis werden mijn drie doorlopende ruimtes zeer snel overspoeld door tientallen wc brillen en hun kartonnen verpakking. Ik ben toen op zoek gegaan naar een meer geschikte industriële ruimte, een verlaten fabriek of een loft. Ik bekeek ook de zoekertjes à louer/ te huur , à vendre / te koop en de affiches voor openbare verkoop. Ik fietste tot Sint-Genesius-Rode, Waterloo en heb in mijn eentje bijna de 19 gemeenten doorkruist. Het oog wordt vaak afgeleid door de stomme straatnaam bordjes, ondanks dat er zoveel verborgen poezie, heb ik Bruxelles/Brussel gelezen als een tweetalig woordenboek. Dus in het "wittejaar" heb ik Brussel hoofstad verkozen als een mogelijke verblijfplaats in het hartje in Europa. Een surrealistische daad als daar sprake van is. In het centrum van de stad, op twee stappen van Maneken Pis heeft een plaat in email letterlijk mijn aandacht opgeëist : Brillengang / Impasse des Lunettes. Op nummer 11 van die gang bezocht ik een pand dat klaar stond voor een openbare verkoop. Een te hoog bod werd op het nippertje vermeden. HET JAAR DUIZEND NEGEN HONDERD ZEVEN EN NEGENTIG. De 29ste September, op 15.00 uur, heb ik het goed verworven in een derde sessie. Een huis aanschouwd als medium. Naast een notariële acte, is er de toeëigening van het postadres. Briefhoofd, visitekaarten en flyers werden gedrukt. De postbus als vergaarbak voor omslagen, verschillend en verscheiden, bestempeld, gedateerd, ontvangen en bekeken in evenveel gedaanten. Een huis aanschouwd als beeldhouwerk. En omgekeerd. Hier dus in Brussel, op een onstabiele grand, heb ik de overstap gemaakt van een briefhoofd naar een mogelijke juweelkroon. Het geheel ongeschikt gebouw vernieuwd van kop tot teen volgens de regels van de kunst. M.M. T. T. kunstenaar, van conceptuele/schilder , werd ik achtereenvolgens afbreker, archeoloog, architect, glazenier, schrijnwerker, electricien, loodgieter, stukadoor, metsers, kunstenaar/decoratieve schilder.

(Ceci n'est pas une maison) dit is geen huis, dit is een ivoren toren, maar een toren om er zicht op te krijgen (Pas une tour d'ivoire mais une tour pour y voir).

JEAN LUCIEN een burger kunstenaar in een impasse... 2001.

traduction FR/NL : Véronique Depiesse

OLFA : fabrikant van toilet brillen. Brussel: van Brucellas, nederzetting op oude moerassen.